Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 12 (900) * miercuri 20 martie 1963 * 8 pag. 30 bani

CE VOM FACE IN VACANȚA

Zilele frumoase ale vacanței de primăvară sînt foarte aproape. Pionierii din toate școlile patriei vor avea prilejul ca în aceste zile să organizeze frumoase acțiuni recreative, să-și îndeplinească o parte din condițiile pentru obținerea distincțiilor pionierești.

Iată acțiunile pe care le vor organiza pionierii din cîteva localități din țară.

BIRLAD — Școala medie nr. 2 — In această vacanță cîntecul și voia bună ne vor însoți peste tot, în toate acțiunile noastre — scrie pionierul Bostaca Ion din clasa a VII-a A. Ne-am propus să realizăm multe lucruri. Mai întîi, vom merge în livada școlii și vom curăța pomii de crengi uscate, vom săpa și vom pregăti răzoarele pentru flori.

In parcul de cultură și odihnă, de la marginea orașului, vom organiza un joc de orientare turistică. In vizitele pe care le vom face la Fabrica de rulmenți și la Fabrica de ulei, vom căuta să facem cunoștință cu utemiștii fruntași și să vizităm locurile lor de muncă. Viitorii purtători ai distincțiilor din școala noastră vor merge într-o excursie de 2 zile la Ghidigeni unde vor vizita gospodăria colectivă și fabrica de spirt. Acolo au hotărît să facă un schimb de experiență cu pionierii din localitate. Tot în vederea obținerii distincțiilor pionierești se va organiza o adunare mai puțin obișnuită. La această adunare băieții vor învăța să coasă nasturi și să-și calce uniformele.

ORADEA — Casa pionierilor. Aici, vacanța de primăvară va începe cu tradiționalul concurs al teatrului de păpuși. Vor participa pionierii cercului de păpușari care vor prezenta sceneta **„Nota 10 la cuvîntul dat"** de Ștefan Tita. Păpușile vor fi mînuite de pionierii Buda Traian din clasa a VII-a, Școala de 8 ani nr. 8, Stoker Cornelia și Dan Monica din clasa a V-a, Școala de 8 ani nr. 14 și Șerbac Flavia din clasa a VI-a, Școala medie nr. 2. Tot în timpul vacanței de primăvară pionierii vor participa la carnavalul **„In vals cu florile"**.

De ziua păsărelelor, pionierii vor ieși în parcul orașului și în livada unei gospodări de stat unde vor vedea dacă în cele 100 de căsuțe pe care le-au pus, au sosit oaspeții înaripați. Două zile din această vacanță vor fi destinate învățării de noi cîntece și jocuri pionierești. In diminețile de basme pentru cei mici, pionierii vor citi prietenilor școlari cîteva dintre cele mai frumoase basme. La G.A.C. din comuna Borș, unde vor face o vizită, au hotărît să prezinte în fața colectiviștilor un frumos program artistic, iar printre cele mai frumoase adunări ce vor avea loc în zilele vacanței, se află și aceea intitulată: **„Viața lui Lenin — izvor de învățăminte"**.

CRAIOVA — Școala medie nr. 2 — In zilele vacanței, pionierii au hotărît să facă o excursie la Țicleni și Bălteni. Pionierii claselor a VI-a vor amenaja terenul de volei și baschet.

Se vor desfășura în școală și cîteva competiții sportive: un campionat de șah, o întrecere la fotbal și un concurs de tenis de masă. In „duminica științifică" un tovarăș profesor le va vorbi despre originea omului. Corul, orchestra și colectivul de recitatori vor da un nou program artistic cu care se vor prezenta și la concursul cultural artistic.

ADJUD — Școala medie nr. 1 — Pionierii școlii medii din oraș vor vizita în zilele vacanței Mausoleul istoric de la Mărășești. De asemenea, vor vizita gospodăria agricolă colectivă din comuna Burcioaia, unde vor aplica în practică cunoștințele teoretice primite la orele de agricultură. Tot în această vacanță vor vizita fabrica de zahăr din Sascut.

TIMIȘOARA — Școala medie nr. 1 — Pionierii acestei școli vor organiza în vacanță o excursie de 4 zile la București și pe Valea Prahovei. Vor viziona spectacolele **„Gîscănel"**, **„Pantofiorul de aur"** și **„Vulpea și strugurii"** — prezentate de teatrul de păpuși din oraș. Intr-una din zilele vacanței vor merge în Parcul poporului din apropierea școlii unde vor strînge frunzele și crengile uscate. Ziua de 26 martie este „Ziua strîngerii fierului vechi".

(Continuare în pag. a 2-a)

Desen de C. MĂLIN

Interviul nostru

CÎNTEC, JOC ȘI VESELIE

Zilele acestea, reporterul nostru a vizitat **Casa pionierilor din Ploiești.** Discutînd cu tovarășa **FILOFTEIA MARINICĂ**, șefa secției **„Educație politică de masă"**, i-a pus următoarele întrebări:

— Ce acțiuni va organiza Casa pionierilor în vacanța de primăvară pentru pionierii și școlarii ploieșteni?

— În primul rînd — a început tovarășa Marinică — voi vorbi despre Concursul sportiv dintre Casa noastră, a pionierilor, și Palatul pionierilor din București. Pionierii bucureșteni vor fi oaspeții noștri într-una din zilele vacanței — sau noi vom fi oaspeții lor, n-am definitivat încă — și ne vom întrece la gimnastică, șah, volei, atletism și, desigur, fotbal!

— Acest concurs este la... prima ediție?

— Nu! În vacanța mare, anul trecut, noi am fost oaspeții Palatului din București. Așa că am putea considera ca primă ediție, concursul din iarnă!

— Mai aveți, cumva, și un alt concurs?

— Da, pentru că în vacanța de primăvară vom pregăti intens un frumos concurs, gen „Drumeții veseli", pe tema: **„Ce știm despre U.T.M."**. La concursul acesta vor participa clasele a VII-a A de la Școlile medii nr. 4 și 5. Iar ca spectatori.... activele pionierești de la școlile din oraș. Concursul se va desfășura în primele zile după vacanță!

— Excursii ?...

— Cîteva vizite: o excursie de o zi la Fabrica de geamuri din Scăeni, pionierii de la cercul de muzică instrumentală vor vizita locurile istorice din oraș, cercul de teatru va vizita Muzeul regional de istorie... O excursie interesantă va fi și aceea de la Aeroportul Strejnic; aci, copiii vor participa la un concurs de parașutism — ca privitori, desigur! — care, cred, le va plăcea mult.

Casa pionierilor organizează, de asemenea, o zi a **dansului, cîntecului, jocului și poeziei, o întîlnire între pionieri și un tînăr scriitor ploieștean** ș.a. Și, desigur, copiii vor fi așteptați și de cercurile lor îndrăgite, în care activează de obicei.

Interviu luat de EMIL EMANOIL

La discuția noastră: „Cum ne comportăm"?

Citiți în pagina a 3-a:

- **Prietenii lui Timur** • **Colegii mei**
- **In fața unui monument**

Așteptăm părerile voastre despre întîmplările din aceste trei articole.

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Drumețind prin București. Pentru cunoașterea cartierului, pionierii detașamentului claselor a IV-a de la Școala de 8 ani nr. 172 din Capitală au pornit într-un marș pionieresc. Școala medie nr. 40, școală nouă ca și a lor a fost primul popas.

Sosirea unei scrisori pe adresa activului pionieresc dintr-o școală sau alta nu-i un lucru neobișnuit! „Copii — scriu oțelarii — vă mulțumim pentru sutele de kilograme de metal vechi pe care le-ați colectat". „Poftiți la serbarea noastră sportivă", îi invită pionierii dintr-un sat vecin, „Vă felicităm pentru notele voastre bune", le scrie un colectiv de muncitori.

Scrisoarea de față este însă mai puțin obișnuită! Cum ea se adresează tuturor activelor pionierești, o publicăm mai jos:

A sosit o scrisoare pe adresa activului pionieresc

Dragii mei,

Sînt Vacanța de primăvară! Vă închipuiți cît sînt de bucuroasă că ne vom revedea! V-am pregătit cîteva daruri: un soare foarte strălucitor, un vînt cald, o grămadă de flori cu care voi împodobi copacii și un covor nesfîrșit de iarbă tînără pe care să jucați fotbal cît o să vă placă! Grozav de bine o să petrecem împreună! V-ați alcătuit programele de activități? Vacanța de primăvară fără drumeții și excursii n-are nici un farmec! V-ați gîndit la asta? Dacă nu, să ne gîndim împreună. În itinerarul excursiei puteți include un S.M.T., o gospodărie agricolă colectivă, un monument istoric. Pe drum, arătați-vă îndemînarea: cine se orientează mai repede cu busola, cine semnalizează mai bine cu fanioanele? Un concurs de orientare organizat cu pricepere este, de asemenea, un prilej cu care vă puteți dovedi agerimea și temeinicia diferitelor cunoștințe!

Frumos vor mai înflori copacii și pomii fructiferi. Ei sînt o bogăție de seamă a țării. Și, spre marea mea bucurie, în fiecare an văd cum această avuție sporește datorită oamenilor. Mai știu și că voi, copiii, nu sînteți străini de lucrul acesta. Să plantezi un puiet, un viitor salcîm puternic sau un viitor măr bogat, e un lucru de seamă, o adevărată faptă pionierească! Pentru fiecare unitate de pionieri trebuie să fie o mîndrie să planteze cît mai mulți puieți! Îndată ce timpul va fi prielnic, porniți la lucru!

...Iată, v-ați reintors dintr-o drumeție sau de la sădit puieți. Ce veți face a doua zi? O șezătoare veselă, în care să cîntați și să recitați poezii, e cum nu se poate mai nimerită. Placută e și o discuție despre cartea preferată sau vizionarea unui spectacol!

Cui nu-i place sportul? Fotbaliștii, voleibaliștii și atleții din școli să-și alcătuiască echipele și, la concurs! Înainte de aceasta, însă, ar fi bine să facă o... încălzire reamenajînd terenurile de sport! De altfel, voi, toți pionierii, trebuie să vă ocupați de înfrumusețarea școlii, a orașului sau a satului vostru; plantați flori, vopsiți gardurile, îngrijiți-vă de menținerea curățeniei.

Copii, eu am să-mi dau toată silința să fiu o primăvară însorită și senină — de fapt, asta e și menirea mea... naturală! — dar dacă vreți să petreceți o vacanță veselă și folositoare, gîndiți-vă din vreme la acțiunile despre care am vorbit și organizați-le cît mai bine!

Pe curînd,

VACANȚA DE PRIMĂVARĂ

NOTA REDACȚIEI. Inițiind aceste acțiuni, e bine să vă gîndiți la cîteva lucruri. De pildă, că vacanța de primăvară e un bun prilej pentru îndeplinirea unor condiții privind distincțiile pionierești (drumeția, plantarea de puieți ș.a.). De asemenea, pentru pionierii clasei a VII-a se pot organiza vizite în întreprinderi, unități agricole socialiste, precum și în școli profesionale; aceste acțiuni vor avea ca scop să-i ajute în alegerea unei meserii, a drumului pe care vor merge în viață.

Pentru ca vacanța de primăvară să fie cu adevărat veselă, pionierească, activele pionierești se vor îngriji ca toți copiii să învețe noi cîntece și poezii dedicate partidului și patriei, jocuri pionierești.

Mai departe, pionierii Școlii de 8 ani nr. 172 au pornit pe Calea Griviței. Blocul turn, blocurile noi și frumoase, magazinele, totul i-a interesat pe pionieri.

CE VOM FACE ÎN VACANȚA

(Urmare din pag. 1)

Calomfirești, raionul Alexandria

Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani din comună așteaptă cu nerabdare frumoasa vacanță de primăvară. Și, cum să nu fie nerăbdători cînd au de participat la atîtea activități frumoase! Iată-i de pildă pe turiștii școlii care se pregătesc de pe acum pentru excursiile pe care le vor face pe minunata Vale a Oltului, pe Valea Jiului. Micii naturaliști abia așteaptă să-și ofere ajutorul împărtășind din cunoștințele lor de „specialiști" grupurilor de pionieri care vor începe plantarea puieților, înfrumusețarea grădinii școlii.

Pionierii Simion Alexandru, Chiriță Ștefan, Milac Ion, Vasile Steliana și alți pasionați cititori vor asalta biblioteca școlii, petrecîndu-și aici ore în șir deasupra revistelor și cărților pe care le îndrăgesc...

București - Școala de 8 ani nr. 172

Echipa artistică a unității pregătește o surpriză pentru muncitoarele de la Filatura și țesătoria Dacia. Într-una din zilele vacanței vor prezenta aici, un program artistic, cu multe poezii, cîntece și dansuri. Tot în vacanța de primăvară, mulți școlari vor participa la excursia prin țară. Vor vedea cu acest prilej orașele Galați, Mărășești, Bacău, Bicaz, Gheorghieni, Cluj, Sibiu, Brașov... Mulți vor merge și în vizită prin noul cartier Balta Albă unde vor admira noile și frumoasele blocuri care înfrumusețează acea parte a Bucureștiului.

JOC

Al treilea fuge

Toți jucătorii se așază în cerc, pe perechi, unul în fața celuilalt, ambii cu fața spre centru. Astfel se formează un cerc dublu. Doi jucători nu intră în formație, fugărindu-se în jurul cercului.

Se hotărăște dinainte cine prinde și jocul începe. Cel fugărit se poate salva oprindu-se în fața unei perechi. Se aleargă numai în jurul cercului, în exterior. În momentul în care cel fugărit a cotit spre interior, el se va așeza neapărat în fața unei perechi. Cel care a devenit astfel al treilea (cel din cercul exterior) pleacă alergînd în aceloși sens. Rolurile se schimbă dacă cel fugărit e prins.

Discuția NOASTRĂ

- Eroii din cărți ne pot însoți în viață
- Despre respect
- Cînd colegii sînt cu adevărat colegi

Prietenii lui Timur

Cîți dintre noi nu cunosc frumoasa povestire a lui Arcadii Gaidar „Timur și băieții lui"! Citim multe cărți minunate și îndrăgim numele scriitorilor care au creat aceste opere, îi îndrăgim pe eroii de neuitat din aceste cărți. Dar numai aceasta ar fi de ajuns? Eu cred că este important și cum știm să urmăm în viața noastră exemplul acestor eroi despre care citim.

Iată, în satul nostru trăiește o bătrînă care nu are familie. De cîteva luni, sănătatea i s-a șubrezit. Iarna din acest an, după cum știți, a fost lungă și tare friguroasă. Pionierii din detașamentul I au vizitat-o pe bătrînă acasă, i-au tăiat lemne, au ajutat-o în treburi gospodărești. Era atît de plăcut să-i vezi pe pionieri ca Bocșan Nicolae, Munteanu Gheorghe, Cojorean Ion, Timișan Ștefan, Cintean Mihai și alții, cît de veseli, entuziaști, duceau la capăt aceste treburi.

Pionierii au promis bătrînei că o vor ajuta de cîte ori o să aibă nevoie.

Așa am devenit întrutotul prietenii lui Timur.

Pioniera MIRCEA MARIA
Școala de 8 ani Gherteniș,
raionul Reșița,
regiunea Banat

Colegii mei

La noi în clasă toți pionierii au note bune. Ne gîndim că sîntem în pragul alegerii unei căi în viață. Sîntem în clasa a VII-a, de aceea, învățăm cu și mai multă rîvnă. Printre colegii mei se află și pionierii Țucmeanu Petre, Stancu Marian și Stancu Maria. Eu cred că felul lor de a se comporta merită să fie adus în discuția noastră. Să vă vorbesc, de pildă, despre pionierul Țucmeanu Petre. El este totdeauna pregătit la lecții, dă răspunsuri bune. Noi l-am ales președinte de detașament. Dar el n-a devenit încrezut în urma laudelor, încrederii primite. Dimpotrivă, a devenit un coleg și mai bun, și mai atent cu noi, dorința lui e ca toți să învățăm bine, să avem o comportare frumoasă, să fim un detașament de pionieri fruntaș.

? CUM NE COMPORTĂM ?

Pionierul Stancu Marian, este, de asemenea, un coleg pe care-l îndrăgim. Pot spune că pentru mulți dintre noi comportarea lui cuviincioasă este un exemplu de urmat.

Este o mîndrie să ai colegi cu adevărat colegi. Căci nu-i de ajuns să înveți tu foarte bine și atît. Trebuie să simți că-i reprezinți și pe colegii tăi, în orice împrejurare, că ei te reprezintă pe tine. Și orice faptă, atitudine a fiecăruia dintre noi, ne privește pe noi toți.

RĂDULESCU P. VIORICA
cl. a VII-a
Școala de 8 ani, sat Reșca,
raionul Caracal,
reg. Oltenia

In fața unui monument

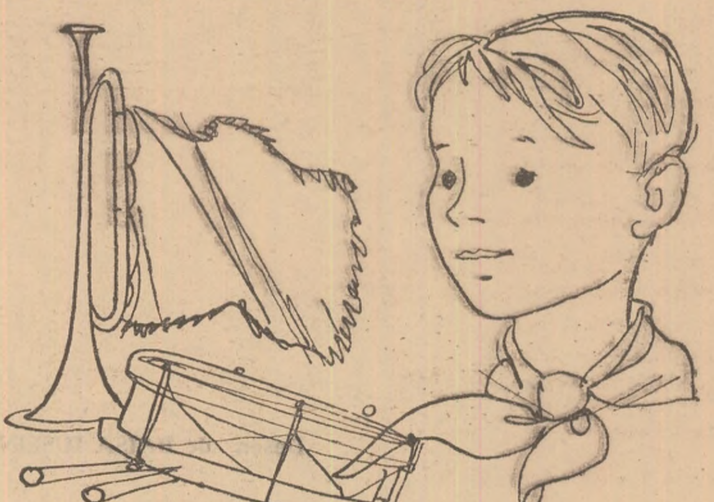
In amintirea eroilor patriei care și-au dat viața în lupta împotriva fascismului, s-a ridicat prin grija partidului nostru drag, frumosul monument din fața Academiei Militare din București.

De cîte ori trec prin fața acestuia, îmi aduc aminte — deși pe acea vreme nu existam — de jertfa supremă pe care au făcut-o mulți dintre părinții și frații noștri pentru a birui viața nouă, fericită pe care o trăim. In fața acestui monument, la rîndul nostru, noi, pionierii trebuie să ne arătăm recunoștința noastră, să aducem flori.

Cu mîhnire însă, am văzut copii — ce locuiesc în blocurile din apropierea monumentului — că nu înțeleg, ori uită acest lucru. Uneori, pe terasa din fața monumentului se încing jocuri de fotbal. M-am întrebat: oare așa înțeleg ei să se comporte față de cei a căror amintire o respectăm? Eu cred că nu-i de ajuns, doar în acțiuni organizate, să ne arătăm respectul față de monumentele patriei noastre, ci să ne dovedim acest simțămînt zi de zi, oricînd, chiar cînd nu sîntem cu școala, cu tovarășii instructori, cu tovarășii profesori, cînd sîntem numai noi între noi, copiii.

Nădăjduiesc că acei copii de care am amintit mai sus își vor da seama de greșeala lor și nu vor mai repeta asemenea fapte.

IONESCU CRISTIANA
Școala nr. 33,
București

AU PRIMIT CRAVATELE ROȘII

„Totul este ca atunci... se gîndește Costel privind în jurul lui. Clasa frumos împodobită, colegii emoționați...".

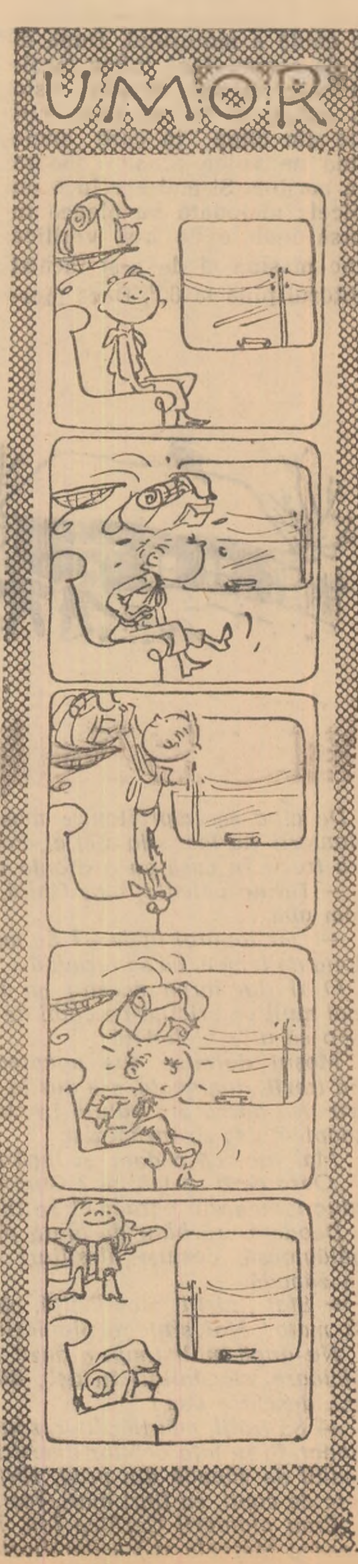
Desigur, așa fusese și atunci cînd primii școlari din clasa a III-a, colegi de-ai lui Costel, primiseră cravatele roșii. Fusese o mare sărbătoare, se bucurase și el alături de ceilalți, dar fusese și puțin trist. Despre aceasta numai prietenul lui Vasile a aflat. Costel se așteptase să fie și el primit în organizație, ca și Vasile. Doar învăța la fel de bine. Numai că nu ținuse seama de sfaturile pionierilor care-i spuseseră mereu că trebuie să fie mai disciplinat, mai cuviincios. „Pe tine te mai lăsăm, pînă vei putea fi un adevărat pionier", îi spuse președintele detașamentului. Se necăjise tare atunci, între timp însă a înțeles multe lucruri, a învățat de la pionieri că nu numai învățătura are importanță, ci întreaga comportare. A fost chemat și la unele adunări de-ale lor, la întîlniri cu fruntași în muncă. De atunci s-a schimbat Mîndru Costel.

Acum, în rînd cu ceilalți, Costel stă nemișcat. Lîngă el sînt Iuliana, Grigore, Anica, Ionel. Cu toții sînt emoționați, nerăbdători să primească cravatele roșii, să rostească primul salut. „Sînt buni colegi, inimoși, învață și se comportă bine" au spus pionierii despre fiecare dintre ei. Și viitorii purtători ai cravatelor roșii au simțit că li se încălzește inima ascultînd aprecierea colegilor...

Fiul tractoristului, Mîndru Costel, este acum pionier. De asemenea, Pricope Anica, Diamandi Grigore, Ciupitu Iuliana, Lupea Ionel. Cu toții sînt fii de colectiviști din Tulucești, raionul Galați. Alături de ceilalți pionieri, și ei se străduiesc să învețe tot mai bine, să fie exemplu în toate, așa cum s-au angajat la primirea cravatei roșii.

ELENA TOFAN

UMOR

GLUME GLUME

Nina — care era în clasa I, nu se prea descurca la aritmetică. De aceea, cînd învățătorul a întrebat-o cît face 2+2, Nina s-a înroșit și a tăcut.

— Gîndește-te, fetițo, — i-a spus învățătorul — dacă eu îți dau două păpuși și tatăl încă două, atunci la un loc cîte păpuși o să ai?

— Cinci!

— Cum cinci? la gîndește mai bine!

— Cinci, fiindcă mai am una acasă.

*

Troleibuzul era arhiplin. Ionel s-a așezat pe un loc liber, deși lîngă el în picioare stătea o bătrînă.

— Cum de poți face una ca asta!? Să ocupi locul, cînd o bătrînă stă în picioare? i-au spus călătorii supărați.

— Este bunica mea! le-a răspuns calm Ionel.

*

— Știi, mamico, astăzi am fost singurul din clasă care am răspuns la o întrebare a tovarășei profesoare.

— Da? Mă bucur. Dar

ce te-a întrebat?

— A întrebat cine a spart geamul din coridor...

*

— Munca mea de poștaș nu este simplă. Ore întregi străbat drumurile, să împart scrisori.

— Păi de ce le duci singur?

— Dar cum să fac?

— Trimite-le prin poștă!

Desen de PUIU MANU

Desen de RAISA IUSEIN

CÎND ÎȚI IUBEȘTI MESERIA

Lui Cseke Istvan îi place să fie cu ochii la drum și cu urechea la motor. Și aceasta nu numai pentru că pitorescul regiunii în care, de peste cincisprezece ani, își face serviciul ca șofer la I.R.T.A. — Tg. Mureș, l-ar atrage în mod deosebit și nici pentru că în uruitul caracteristic al motorului ar fi deosebit muzica ce-i place. Nu! Dar cînd ești șoferul unei mașini cu 40—50 de pasageri care trebuie duși la destinație la timp, te obișnuiești ca în afara pitorescului să mai observi și alte particularități ale drumului, mai prozaice, dar mai direct legate de unele reguli de circulație... Și Cseke Istvan știe să observe. Iar uruitul e ascultat ca o respirație caldă a motorului. După el își dă seama dacă inima mașinii bate normal. Acesta este un obicei al lui pe care nu-l uită din clipa în care pune mîna pe volan pînă coboară din mașină. Și mai are încă un obicei: niciodată nu pleacă în cursă înainte de a-și verifica bine mașina și de a-și încălzi motorul pînă la 60⁰. Dacă merge „la rece", mașina e mai ușor supusă degradării. La capăt de linie, în nopțile reci, se scoală și pornește motorul. „E așa ca și cînd te-ai acoperi să nu-ți fie frig — mi-a spus el. Dacă n-ai grijă, motorul îngheață. Apoi în glumă: și... ar putea să capete reumatism..."

— O duci atunci la garaj, pentru „doftoricit".

— De „doftoricit" n-ar fi greu, dar nu-i mai bine să previi? Mașina e ca omul... Dacă n-o îngrijești, nu poți s-o duci pînă aici. Și cu un semn din cap îmi arată, cu îndreptățită mîndrie, o inscripție: 120 000 de km fără reparații capitale".

...Mașina mergea pe o șosea pietruită ce urca în serpentină, printre dealuri ca niște uriașe cușme țuguiate. Înclinat puțin în fața, cu mîinile pe volan și piciorul pe pedală, Cseke Istvan părea că sfredelește cu ochii dealul din fața după care se ascundea șoseaua ca o fîșie cenușie.

Nu știu de ce mi-a venit ideea că Cseke Istvan își petrece cea mai mare parte din timp în mașină sau pe lîngă mașină.

— Cu ce te ocupi în timpul liber, tovarășe Cseke?

— Iarna, îndeosebi, citesc, merg la cinema... Vara, am obiceiul să mi-l petrec în grădină. Îmi plac florile. Curtea casei mele e frumoasă. Dac-ai veni s-o vezi!...

M. CĂLIN

SATUL MEU

Satul meu natal este așezat la poalele dealului Bobîlna. Aici în primăvara anului 1437, țăranii nemaiputînd îndura suferințele și nedreptățile au pornit răscoala... În cinstea acelor lupte, la poalele dealului s-a înălțat un monument pe care sînt sculptate scene din timpul luptei țăranilor pentru o viață mai bună.

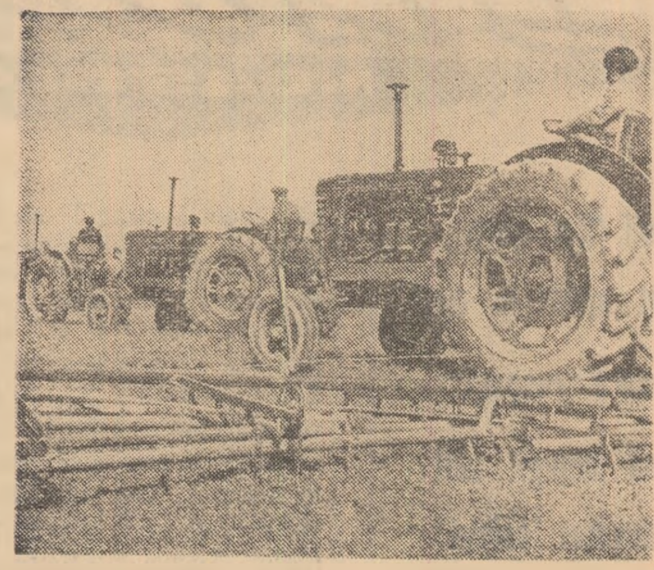
Azi, fața satului nostru s-a schimbat. Ca în toate satele patriei și la noi a luat ființă o gospodărie agricolă colectivă. Pentru a se întări mai mult, gospodăria din satul nostru s-a unit cu cea din satele vecine: Teacul de Jos și Igrița. Astfel a luat ființă Gospodăria Agricolă Colectivă „Dealul Bobîlna" care are sediul în fostul conac boieresc.

În satul nostru, colectiviștii pot vedea la căminul cultural programe artistice de poezii și dansuri, piese de teatru, scenete, filme... Pentru noi, copiii colectiviștilor, s-a construit o școală de 8 ani, mare și frumoasă, iar pe lîngă ea sînt multe alte construcții noi — casele colectiviștilor. Și, un amănunt: aproape pe fereastra fiecărei case intră antena pentru aparatul de radio...

Așa arată Teacul de Sus astăzi — un sat în care colectiviștii muncesc cu însuflețire, pentru viața lor frumoasă.

Imaginea satului în care domnea sărăcia și mizeria s-a șters pentru totdeauna. Satul de la poalele Bobîlnei trăiește azi o viață nouă, înfloritoare.

COROIAN MARIA
cl. a VII-a, satul Teacul de Sus, Școala de 8 ani, comuna Cornești, raionul Gherla, reg. Cluj.

Zilele de primăvară au sosit! O dată cu ele a început și bătălia însămînțărilor de primăvară. Pe ogoarele înfrățite duduie tractoarele, se pregătește belșugul recoltei viitoare.

LA SERAL

— E un flăcăiaș foarte tînăr. Are numai 20 de ani. Dar în ciuda vîrstei, este tare priceput în meserie, fruntaș în producție și foarte harnic în activitatea obștească...

Așa îmi fusese recomandat frezorul Dina Marian. După cîteva minute, mă aflam la sculăria Uzinei „23 August", acolo unde muncește Dina. În pauza de prînz am stat de vorbă cu el. Am aflat cu acest prilej, multe lucruri interesante despre munca și viața sa, dar mai ales, am aflat ce l-a îndemnat să urmeze seralul.

— Pentru că vreau să muncesc și să trăiesc cît mai frumos, mi-a răspuns el. Apoi mi-a explicat mai pe îndelete despre ce-i vorba. La școala profesională a învățat multe lucruri interesante, folositoare. Dar viața nu stă pe loc. Știința, tehnica, avansează mereu. Or dacă nu acumulezi noi cunoștințe, rămîi în urmă. El, bunăoară, lucrează la atelierul de dispozitive; aici are de executat piese dintre cele mai diferite. Cerințele producției cresc continuu. Și a simțit că are nevoie de cunoștințe în plus, că la cunoștințele acumulate în școala profesională trebuie să adauge altele, mai proaspete. Și-apoi mai era o chestiune, spune el, ca să zic așa, de ambiție. Fratele meu Carol, și el muncitor în uzină, este în clasa a XI-a, la seral. Apoi de la noi din sector, peste 100 de tineri își completează studiile tot la seral. Și atunci mi-am zis: de ce tocmai eu să rămîn în urmă? Și m-am apucat de învățătură. Desigur, la început nu mi-a fost de loc ușor, fiindcă nu-i așa de simplu să muncești și să înveți în același timp. Dar nu m-am lăsat copleșit. Acum m-am obișnuit deja, îmi place tare mult să învăț. Și am o deosebită satisfacție cînd, urmărind slova cărților, pot să cunosc și să înțeleg atîtea și atîtea lucruri minunate care îmi fac munca, viața mai frumoasă, mai plăcută.

Preocupările lui Dina nu se reduc doar la aceste două coordonate: uzina și seralul. Nu. În timpul liber, el citește literatură, merge la film, la teatru, face sport. Dar Dina mai are și o altă pasiune: munca în rîndul pionierilor; este instructor de pionieri chiar la școala în care-și continuă studiile.

— Și reușești să faci față la atîtea îndatoriri? l-am întrebat.

— Cînd ai un țel în viață și vrei să ți-l atingi, poți, mi-a răspuns el zîmbind.

A. MIRCEA

Prietenii lui Moș Apostolache

De cînd se împrietenise moș Apostolache cu pionierii, nu mai știa nici el. Poate din ziua cînd s-a trezit în casă cu o droaie de băieți și fete:

— Dă-ne găleata, moș Ghiță, vrem să-ți aducem apă.

— Dar toporul unde e? Să mai tăiem un braț-două de lemne, că se termină...

O zi din iarna acestui an însă i-a apropiat mai mult ca oricînd pe copii de inima bătrînului. N-o să uite niciodată!

Moșul dormise dus noaptea întreagă. Cînd s-a trezit, dimineața, s-a dus la ușă s-o deschidă. Dar ușa parcă era bătută în cuie. Ninsese toată noaptea, ușa se înzăpezise!

Mai încercă o dată, și încă o dată...

„Oare ce-o să mă fac? Cum o să ies afară, să aduc lemne din ogradă?" se îngrijoră moșul.

Deodată răzbătu de afară pînă la el o larmă gălăgioasă, desluși hîrșîituri de lopeți înfipte în zăpadă.

— Stai liniștit, moș Ghiță, că acuși ajungem la mata! Noi sîntem, pionierii!...

Nu după mult timp, a auzit clar tropăituri de picioare, ciocănituri în ușă. Bătrînul se apropie și... deschise ușa!

— Să trăiți, măi flăcăilor, spuse el fericit, emoționat. Și în fața ochilor umeziți de lacrimi, lîngă malul de zăpadă din prag, zări ca în vis cîteva fețe de copii, cu flori mari, roșii, pe piept...

Erau pionierii Cernica Ion, Miroiu Gheorghe, Leescu Marcela și Vasile Viorica, elevi ai Școlii de 8 ani din comuna Sîngeru, raionul Teleajen.

AL. PROFIRIU

1907

Ne trudeam pe brînci, tîrîș,
Domnii ne priveau chiorîș.
Sprijin de cătam în palme
Primeam bice și sudalme,
Cătam sprijin pe picioare,
Ei ni le vîrau în fiare.
Căci ceream din cîte sînt
Brazda noastră de pămînt.
Dijmuiau domnii ciocoi
Pîn'și sufletul din noi.
Dar cu dijma și cu darea
S-a sfîrșit și-n noi răbdarea.
Ne-ascuțirăm coasele
Să curmăm ponoasele.
Hei, ciocoi, ciocoi, ciocoi,
Ia plătiți acum și voi,
Nu o dată-n an, ci-n veac
Dijmă omului sărac.
Dar ciocoiul hoț și cîine
N-așteaptă ziua de mîine.
A fugit fără s-adaste
Și s-a-napoiat cu oaste.
Și din piepturi plumbi fierbinți
Ne mușcau ca niște dinți.
Nu mai numărau, grei, plumbii,
Cum ne numărau porumbii...
Vînt bătea de primăvară,
Se săpau morminte-n țară...
Și-am cioplit din vechi uluci
Unsprezece mii de cruci.
Unde-a curs sînge străbun,
Unde-a fost un vechi cătun,
De clăcași slujind bogatul
Mi-nflorește astăzi satul.
Cît se-ntinde-n jur moșia
Ne-a crescut gospodăria.
Și cît aur crește-n soare
La noi intră în hambare.
Turma, via și cireada
Și pădurea, și livada
Ale noastre-s cît vecia.
Crește-n inimi bucuria
Azi, cînd urcă ciocîrlia
Peste toate triluind
Ca un clopoțel de-argint.

NICOLAE BULGARU

ȘTIRI ȘI INFORMAȚII DE PE GLOB

AJUTORUL ACORDAT DE ȚĂRILE SOCIALISTE ȚĂRILOR SLAB DEZVOLTATE ECONOMIC

Sub formă de credite și sub alte forme, U.R.S.S. acordă țărilor slab dezvoltate un ajutor uriaș, care în ultimii ani s-a ridicat la 3 MILIARDE RUBLE NOI. Printre țările care au primit credite sovietice sînt **India, Indonezia, Afganistan, Republica Arabă Unită, Etiopia, Ghana, Guineea, Mali** și multe alte state din Asia, Africa și America Latină.

În țările Asiei și Africii se construiesc și se vor construi cu sprijinul tehnic al U.R.S.S. **circa 480 de întreprinderi industriale.**

În tinerele state din Asia și Africa se construiesc și se vor construi, cu ajutorul altor țări socialiste, peste **400 de obiective industriale.**

DE PESTE 270 ORI DISTANȚA PĂMÎNT-LUNĂ

Cînd la 16 martie a fost stabilită din nou legătura prin radio cu stația sovietică interplanetară „Marte-1", distanța dintre stație și Pămînt era de 98 863 000 km, adică de peste 270 ori distanța Pămînt-Lună.

În felul acesta distanța de la care s-a stabilit legătura prin radio cu stația ce se îndreaptă spre planeta Marte, întrece cu 12 milioane km distanța maximă de la care s-a stabilit legătura prin radio cu aparatul cosmic american „Mariner-2".

UN URIAȘ TRIBUT

Anual, imperialiștii obțin din țările Africii, Americii Latine și Asiei — prin intermediul schimburilor comerciale neechivalente și pe seama profiturilor la capitalul investit în aceste țări — 20 MILIARDE DE DOLARI! Acest extraordinar de uriaș „tribut" reprezintă a șasea parte a venitului național al țărilor respective, ceea ce înseamnă o adevărată tîlhărie.

PE DRUMURILE PRIBEGIEI ÎN CĂUTAREA UNEI BUCĂȚI DE PÎINE

Împinși de mizerie, sute de mii de șomeri și de țărani ruinați din țările capitaliste apucă drumurile pribegiei prin alte țări în căutare de lucru.

Numai din Italia pleacă anual în căutare de lucru și pîine 2 — 300 000 de oameni. Italienii emigrați în țările vecine din Europa Occidentală depășesc 2 milioane; numai în Elveția numărul muncitorilor italieni emigrați a ajuns atît de mare, încît din 10 locuitori din Elveția, 1 este italian emigrat. Pentru industriașii și moșierii vest-germani lucrează peste 700 000 de muncitori străini, dintre care 350 000 de italieni, 87 000 de spanioli, 69 000 de greci, 50 000 de turci ș.a.

Muncitorii străini sînt plătiți mai prost și li se asigură condiții de locuit dintre cele mai mizerabile, ceea ce convine de minune capitaliștilor.

GREVA MINERILOR DIN FRANȚA CONTINUĂ

Nemulțumiți de faptul că cererile lor n-au fost satisfăcute în întregime, minerii francezi continuă greva. La 16 martie, la Lens — capitala cărbunelui, — unde greva rămîne totală, s-a desfășurat un mare miting la care au participat mai multe zeci de mii de greviști împreună cu soțiile și copiii lor. Un miting asemănător a avut loc și la Forbach; acțiuni în sprijinul greviștilor au avut loc și la Metz, Lacq și în alte localități.

Unul din 15 muncitori americani n-au de lucru

Oficial, președintele Kennedy a recunoscut că șomajul este „problema nr. 1" în S.U.A.

În ianuarie 1963, în S.U.A. existau 4 680 000 de șomeri — ceea ce înseamnă că 1 din 15 muncitori americani nu are de lucru! În realitate, însă, numărul șomerilor americani este cu mult mai **mare.**

Elevul Popescu Ion de la Școala de 8 ani nr. 15 din Capitală, ne cere să-i explicăm:

CE ESTE „PIAȚA COMUNĂ"

„Piața comună" sau „Comunitatea economică europeană", cum se numește oficial, a fost creată printr-un acord semnat la 25 martie 1957, la Roma. Din ea fac parte șase țări din Europa Occidentală: Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și R.F.G.

„Piața comună", creată chipurile, în vederea colaborării economice, este de fapt o uniune monopolistă internațională — alianță a capitaliștilor din țările respective — înființată cu scopul de a stoarce profituri uriașe. Ca și orice uniune monopolistă, ea este avantajoasă în primul rînd celui mai puternic. Germania Occidentală, bunăoară, care în momentul creării „pieței comune" avea în unele ramuri economice o producție mai mare decît Franța — a doua ca nivel economic dintre țările participante la aceastā „comunitate" — obține vaste posibilități de a-și plasa mărfurile. În „piața comună" sînt interesate și acele monopoluri franceze, italiene, belgiene, olandeze, care sînt legate de monopolurile din Germania Occidentală. Anglia, la rîndul ei, a cerut să fie admisă în acest organism economic, dar s-a lovit de împotrivirea Franței. Prin crearea „pieței comune" capitalul monopolist american, care a pătruns adînc în economia țărilor vest-europene capătă posibilitatea de a-și întări pozițiile, în detrimentul altor țări participante la „piața comună".

Așadar, monopolurile din aceste țări se află într-o permanentă concurență și, bineînțeles, „piața comună" este avantajoasă țărilor mai dezvoltate. Capitaliștii se îmbogățesc și mai mult, iar concomitent are loc o înrăutățire a situației celor ce muncesc din țările care fac parte din „piața comună".

Peneș Curcanul

„Plecat-am nouă din Vaslui
Și cu sergentul zece"...

Desigur, copii, cunoașteți cu toții versurile din poezia lui V. Alecsandri. Puțini sînt însă aceia care știu că eroul poeziei lui Alecsandri a existat în realitate.

Reproducem alăturat fotografia acestuia. Ea se află expusă la Muzeul Militar Central din București.

● atlas pionieresc ● atlas pionieresc ● atlas pionieresc ●

SUDAN

Cea mai întinsă țară africană — Sudanul — se află mărginită în nord de R.A.U., în sud de Congo, Uganda și Kenya; la apus și răsărit, Sudanul e mărginit de Republica Ciad, Republica Africa Centrală și de M. Roșie și Etiopia.

Țară agrară slab dezvoltată, Sudanul a fost exploatat sîngeros mai bine de o jumătate de secol, de către imperialismul englez. Anii de asuprire colonială au lăsat moștenire țării peste 95 la sută din populația adultă neștiutoare de carte, o economie înapoiată. Pe englezi îi interesa numai minunatul bumbac sudanez.

În 1956 sudanezii i-au alungat pe englezi și, la 1 ianuarie, Sudanul a devenit republică independentă. Ca semn al independenței cîștigate, sudanezii au expediat la Londra statuia generalului Kitchener — unul dintre călăii colonialiști ai poporului sudanez. Astăzi, la Khartoum, deasupra Palatului Republicii — o clădire minunată, de un alb imaculat aflată pe cheiul Nilului Albastru — flutură drapelul național sudanez: albastru-galben-verde. Tînăra republică duce azi o politică externă iubitoare de pace.

Cînd au părăsit Sudanul, englezii au lăsat doar 3 școli de stat și cîteva particulare. În 1960 în țară existau deja peste 2 000 de școli elementare, 200 de școli medii, școli tehnice, o universitate la Khartoum. Dornici de cultură, sudanezii au înțeles că analfabetismul este un „dar" al colonialismului și au hotărît să se despartă de el.

Capitala Sudanului, așezată la confluența Nilului Alb cu Nilul Albastru, este un oraș în continuă dezvoltare, format din 3 părți care tind să se unifice: Khartoum, Omdurman și Khartoumul de Nord. Nu arareori, asupra orașului se abate habubul — furtuna de nisip pornită din deșert. O oră, două, bîntuie habubul, apoi dispare spre apus.

Țară cu climă foarte caldă, arșița scade în Sudan numai iarna, ajungînd la... plus 25° C. „La o astfel de temperatură — nota glumeț un călător sovietic — localnicilor le e frig și se îmbracă ceva mai gros, iar poliția locală trece chiar la uniformele... de „iarnă".

Sudanezii sînt un popor înzestrat. Meșterii din Omdurman creează obiecte unice în felul lor: gazele și antilope de fildeș, șiraguri și brățări din argint ș.a. care sînt adevărate opere de artă, mult admirate în țară și peste hotare.

Poporul sudanez dorește să construiască o țară înfloritoare, în următorii 10 ani urmînd să fie ridicate circa 260 diferite întreprinderi cu ajutorul specialiștilor sovietici și din alte țări. Țara noastră, în dorința de a ajuta tînărul stat african în lupta pentru formarea de specialiști necesari dezvoltării sale economice, a dat posibilitate unui grup de tineri sudanezi să studieze în facultățile românești.

Republică independentă africană. Suprafața: **2,5 milioane km²; populația: aproximativ 12 milioane de locuitori (arabi, bedja, nubieni,) și alte populații est-africane). Capitala: Khartoum — 250 000 de locuitori (împreună cu Omdurman și Khartoumul de Nord). Orașe: El Obeid, Port Sudan ș.a.** Limba oficială — **araba.**

Ca rezultat al îndelungatei dominații coloniale, mulți copii din Sudan sînt nevoiți să învețe carte sub cerul liber, așa cum se vede în fotografie.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

Să învățăm să legăm

Materiale de care avem nevoie: o *presă* pe care o putem confecționa singuri (fig. 1) din două scînduri de

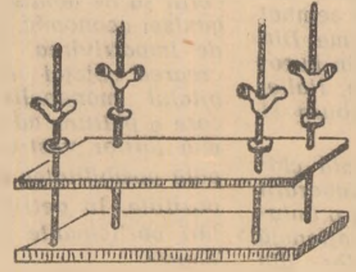

Fig. 1

fag late de 30 cm și groase de 3—4 cm pe care le tragem la rindea, le suprapunem și însemnăm locurile celor 4 șuruburi de 25 cm. *Gherghetul* — îl confecționăm dintr-o scîndură de fag de formă dreptunghiulară, cu dimensiunile de circa 50 x 25 x 2 cm (fig. 2). *Un*

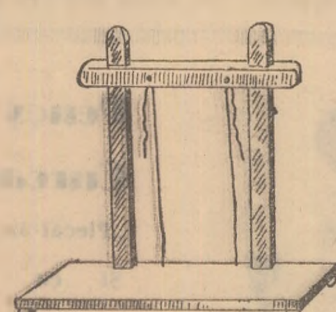

Fig. 2

cuțitaș de lemn, lung de 18 cm (fig. 3); *un ac* lung de 6 cm; *un cuțit tăietor, un fierăstrău cu dinți mărunți, o foarfecă, o riglă gradată*, sfoară, pînză specială, necesară pentru cotor și colțuri, hîrtie albă. Hîrtie marmorată, carton pentru coperți, clei.

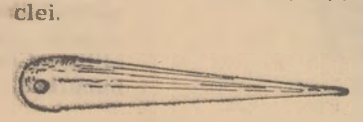

Fig. 3

Se scot coperțile cărții. Desfacem apoi rînd pe rînd fascicolele, curățindu-le de clei, de ață. Foile rupte, le lipim cu hîrtie transparentă. Suprapunem fascicolele unele peste altele și le așezăm la presă, lăsînd cotorul cam cu 5 cm în afară. Însemnăm cu linii locul unde se fac tăieturile cu fierăstrăul.

Pentru cusut luăm patru coli de hîrtie albă, care să fie mai lungi și mai late cu 5 mm decît fascicola cărții. Două din aceste foi albe le îndoim în lung pe o adîncime de 5 mm. În această îndoitură așezăm prima fascicolă, pe care o punem pe gherghef, cu pagina 1 în jos și cu cotorul de margine, astfel ca cele două sfori de la gherghef să fie în dreptul celor două tăieturi de la mijlocul fascicolelor. După ce am dat ața la capăt, împungem cu acul înăuntru în tăietura nr. 1, tragem la mij-

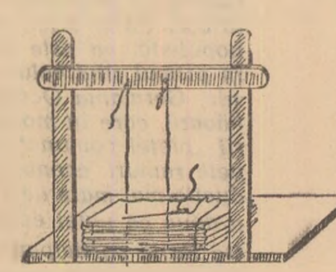

Fig. 4

locul fascicolei, lăsînd în afară capătul sforii cam de trei degete, scoatem acul în afară pe tăietura nr. 2, ocolim pe după sfoara groasă, împingem acul înăuntru pe aceeași tăietură, facem aceeași operație la tăietura nr. 3 și apoi scoatem acul la nr. 4. Peste prima fascicolă așezăm, în aceeași poziție, fascicola cu pagina următoare. Introducem acul la tăietura nr. 4 a acestei fascicole, îl scoatem la nr. 3, îl dăm pe după sfoara groasă și tot așa urmăm mai departe pînă ajungem la nr. 1. Cînd am terminat de broșat (legat), tăiem cele două sfori groase peste care am făcut cusătura, lăsînd în fiecare parte capetele lungi de cîte 4 cm. Întindem bine sfoara dezlînată pe foaia albă de căptușeală, o ungem cu puțin clei și o așezăm în presă, să se lipească bine. Aranjăm apoi fascicolele la același nivel.

Apoi se string în presă și se unge cu clei cotorul; după ce se usucă procedăm la tăiere.

Luăm două bucăți de pînză late cît e cotorul cărții și lungi de 3 cm și două sfori lungi cît grosimea cotorului, plus 2 cm pe care le punem la mijloc în latul bucăților de pînză, ungem cu clei și le îndoim la jumătate pe lungime, astfel ca în îndoitură să rămînă sfoara. Așezăm aceste bucăți de pînză la ambele capete ale cotorului, iar capetele dezlînate ale sforii le lipim pe căptușeala cărții, (fig. 5.).

Confecționarea scoarțelor

Facem două dreptunghiuri de carton gros de 2—3 mm, mai lungi cu 4 mm decît cartea și tot cît ea de late. Luăm apoi o bucată de formă dreptunghiulară, mai lungă decît cartea cu 6 cm și mai lată cu de 3 ori grosimea cărții. Tăiem o bucată de hîrtie semicarton mai groasă, de formă dreptun-

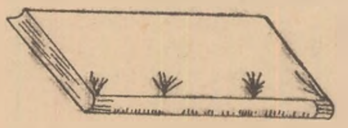

Fig. 5

ghiulară, lungă cît lungimea cotorului cărții și groasă cît cotorul ei. O ungem cu clei și o așezăm drept la mijlocul pînzei pe lungime. Ungem cu clei și restul pînzei. Așezăm cele două cartoane cu laturile paralele pe pînză, la o distanță de 5 mm depărtare de hîrtia lipită la mijloc. Aducem cele 5 capete ale pînzei înăuntru pentru cartoane. Punem apoi colțurile din bucăți de pînză triunghiulară. Din hîrtia marmorată se taie două bucăți cu 4—5 cm mai lungi decît coperta cărții și cu lățimea egală cu distanța dintre cotor și marginea scoarțelor. La o distanță de 3—5

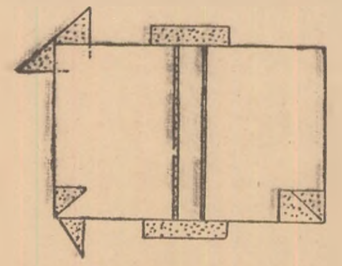

Fig. 6

cm de cotor, se așază hîrtia marmorată, ca să se petreacă hîrtia peste pînza de la cotorul scoarțelor. Ungem bine cu pap, hîrtia marmorată astfel tăiată. Răsfrîngem hîrtia înăuntru peste scoarță și scoarțele sînt gata. Așezăm cartea în ele, astfel: ungem cu clei cele două coli de hîrtie. Introducem cartea între scoarțe, iar cotorul cărții să fie lipit de pînza îndoită în

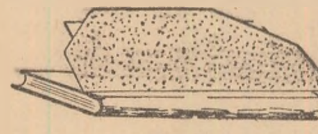
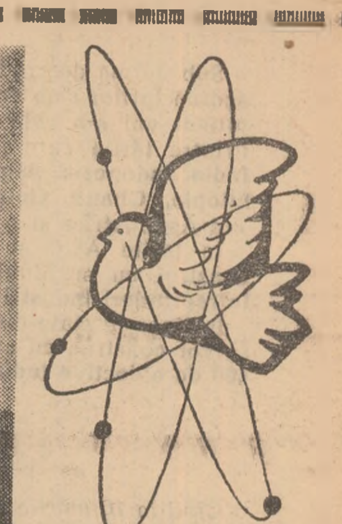

Fig. 7

interiorul scoarțelor. Punem acum cartea din nou la presă, unde o lăsăm cîteva ore. În felul acesta veți reuși să cartonați cărțile.

ION ENESCU
profesor la cercul de legătorie al Palatului pionierilor — București

FREDERIC JOLIOT-CURIE

La 19 martie 1900 s-a născut Frederic Joliot-Curie, om de știință și militant neobosit pentru pace, unul din cei mai de seamă savanți ai timpurilor noastre.

De mic copil, crescut într-o familie de oameni simpli, Frederic Joliot-Curie s-a luptat cu greutățile vieții. După multe insistențe reușește să se înscrie la școala de fizică și chimie din Paris, unde a avut ca profesor pe marele fizician Paul Langevin, eminent om de știință care a avut o puternică înrîurire științifică, politică și morală asupra tînărului Frederic. După ce-și termină în mod strălucit studiile, lucrează ca inginer într-o uzină metalurgică din Luxemburg. Aici în mijlocul muncitorilor înțelege preocupările, problemele și năzuințele oamenilor simpli. Mai tîrziu, la recomandarea profesorului Langevin el începe să lucreze în laboratorul Mariei Sklodovska-Curie care, împreună cu soțul ei Pierre Curie descoperiseră radioactivitatea naturală. Frederic, împreună cu soția sa Irene Curie, cercetătoare științifică deosebit de înzestrată, descoperă radioactivitatea artificială bombardînd aluminiu cu particule de poloniu și obținînd aluminiu radioactiv. Această descoperire a avut o mare importanță în marea teorie asupra structurii nucleului atomic. Pentru această remarcabilă descoperire soții Joliot-Curie au primit în anul 1935 premiul „Nobel".

Activitatea științifică a lui Frederic Joliot-Curie nu-l izolează de cunoașterea vieții sub toate aspectele ei. Sportiv pasionat, pianist talentat, pictor amator, el reprezintă savantul legat de viața poporului din care face parte. Patriot înflăcărat, el a luptat împotriva hitleriștilor; în anul 1942, Frederic Joliot-Curie declară în plină teroare fascistă: „Am devenit comunist pentru că sînt patriot".

Luptător neînfricat pentru pace, Frederic Joliot-Curie a fost unul din inițiatorii Comitetului de organizare al primului Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Ca președinte al mișcării mondiale a partizanilor păcii, Frederic Joliot-Curie s-a consacrat trup și suflet apărării cauzei păcii, punîndu-și întreaga energie, combativitate și pasiune în slujba păcii.

Moartea lui timpurie, survenită la 19 august 1958 a îndoliat milioanele de partizani ai păcii din lumea întreagă.

M. NEGREA

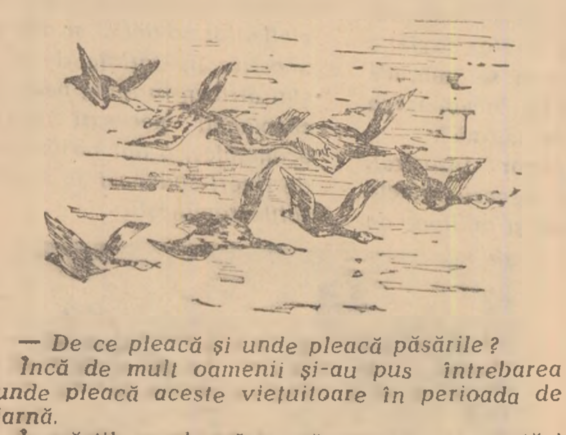
ȘTIAȚI CĂ...

...păsările migratoare, cu cît sosesc mai devreme, cu atît pleacă mai tîrziu dintr-o regiune a globului în alta, și invers? Graurii, spre exemplu care revin la noi în țară în luna martie, nu pleacă pînă la sfîrșitul lunii octombrie, în timp ce alte păsări, care abia sosesc în luna mai, în august sînt deja plecate părăsindu-și uneori puii, care sînt prea mici pentru a-i însoți.

...înălțimea la care zboară aceste păsări variază, de asemenea, după specii. Rîndunelele și graurii zboară în medie la 1 000 de metri înălțime, berzele la 1 500 de m, rațele sălbatice și sturzii la 3 000 de m, cocorii și șoimii la 5 000 de m, iar gîștele sălbatice bat recordul, ajungînd uneori chiar pînă la 8 000 de m.

...rezistența la oboseală a păsărilor migratoare i-a uimit pe cercetătorii ornitologi. Sînt unele, spre exemplu, care zboară din Alaska în insulele Havai — adică pe o distanță de peste 4 000 de km. fără nici o escală.

SOSESC PĂSĂRILE CĂLĂTOARE

— De ce pleacă și unde pleacă păsările?

Încă de mult oamenii și-au pus întrebarea unde pleacă aceste viețuitoare în perioada de iarnă.

În cărțile vechi găsim răspunsuri care astăzi nu mai sînt valabile, răspunsuri care se dădeau fără a avea o fundamentare științifică.

Mintea ingenioasă a omului a căutat o metodă pentru aflarea acestei taine. De piciorul păsării a fost agățat cîte un inel pe care era scris țara în care s-a făcut inelarea (adică locul de plecare) și un număr ce se trecea în registre speciale. Atunci cînd se primește comunicarea din țara unde a fost găsită pasărea purtătoare de inel se caută în registru la numărul comunicat și astfel se află locul și data exactă a inelării.

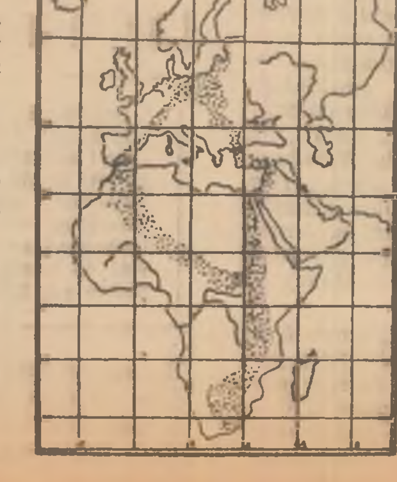
Astfel ne-a sosit o scrisoare care ne anunța că o pasăre inelată la noi a fost găsită în Turcia. Sau o altă scrisoare ne anunța că un pelican inelat în Delta Dunării a fost găsit în Sudan (Africa).

Să ne uităm puțin pe harta alăturată. Se observă Europa și Africa unde sînt trecute multe puncte. Aceste puncte arată locurile pe unde trec și se întorc berzele, în timpul migrației lor. Dacă vă uitați atent veți observa că aceste drumuri trec și prin țara noastră, ajungînd pînă în Africa.

Și păsările care au plecat toamna, se vor întoarce primăvara.

Nu ați văzut rîndunelele cum se întorc primăvara la streașina casei? Acum își refac cuibul și vor crește alți pui cu care vor pleca în țările calde.

În aceste drumuri de primăvară și de toamnă, păsările călătoare se conduc cu o precizie care ne uimesc. Unele păsări călătoresc noaptea, altele ziua, iar altele parcurg distanțe enorme pe jos, după cum sînt alte păsări care zboară mii de kilometri fără escală. Despre felul cum se orientează în zbor și cum găsește locul de origină vom vorbi altă dată.

Biolog LUCIAN MANOLACHE

Sport

SPORT

Sport

Baschetbalistul

Echipa de baschet a Şcolii de 8 ani nr. 12 din Constanţa ieşise şi de data aceasta învingătoare. Deşi cei de la Casa pionierilor din localitate erau baschetbalişti talentaţi, cu multă putere de luptă şi tehnică de joc, cedaseră în faţa adversarilor. Scorul era neaşteptat: 30—15 pentru Şcoala de 8 ani nr. 12. Steguleţul pe care sta scris „Locul I baschet" a fost decernat într-o atmosferă de entuziasm învingătorilor. Micul căpitan al echipei Şcolii nr. 12, Ioan Adrian, în fruntea colegilor săi, făcea turul de onoare cu steguleţul ridicat spre tribune. Ceilalţi îl urmau în pas alergător şi îşi fluturau mîinile spre cei care-i aclamau.

M-am apropiat de el.

— Adriane, mi-a plăcut cum ai condus echipa şi cum te-ai comportat pe teren. Cum ai îndrăgit acest joc?

— M-a impresionat la început calmul jucătorilor, spiritul de observaţie, gîndirea rapidă, precisă, care trebuie să-ţi coordoneze fiecare mişcare. Este un joc de gîndire şi asta îmi place mult. Imi place să rezolv probleme.

— Asta este adevărat, a intervenit antrenorul său, Alexandru Botoş. Are numai note de 9 şi 10 la fizică şi matematică. De altfel vrea să se facă profesor de fizico-matematici.

Adrian m-a privit într-un fel care voia să confirme cele spuse de profesorul său.

Am aflat că a fost selecţionat după meciul acesta, unde a fost remarcat ca unul dintre cei mai buni jucători de baschet, de către „Farul" — juniori — Constanţa.

Aşa cum se comportă pe terenul de joc se comportă şi la antrenamente şi la şcoală.

— Cînd ai timp să le faci pe toate? l-am întrebat.

— Am 12—14 ore la dispoziţie şi... mi le împart ca la aritmetică... Asta ştie orice pionier s-o facă!

NICOLAE BULGARU

VI-L PREZENTĂM pe DORIN GIURGIUCĂ

Pentru iubitorii de tenis de masă, Dorin Giurgiucă este binecunoscut. Încă din clasa a VI-a a îndrăgit acest joc al atenţiei, supleţii, agerimii devenind şi membru al Clubului Sportiv Muncitoresc Cluj, alături de jucătorii fruntaşi Negulescu, Cobîrzan şi Rethi.

Printr-o pregătire excepţională, „puştiul", cum îl denumiseră cei mai vîrstnici membri ai clubului, urcă pe rînd treptele măiestriei sportive.

La campionatul republican de juniori din 1962, Giurgiucă, spre mîndria clubului şi a colegilor săi, devine campion republican la juniori. Dar el nu s-a lăsat ameţit de primele [illegible]rese cum fac cîteodată [illegible], la vîrsta lui. El continua să se pregătească cu şi mai multă asiduitate. Selecţionat în lotul R.P.R. de juniori, pentru prima oară trebuia să apere peste hotare culorile patriei. Au fost zile în care a trăit o încordare sufletească deosebită. Se gîndea că toţi prietenii, colegii, cei lăsaţi pe pămîntul natal, aşteaptă de la el totul.

Cînd a ajuns la Bled, în Iugoslavia, unde avea să se ţină campionatul european de juniori la tenis de masă, şi-a cunoscut pe rînd adversarii. Erau nume cunoscute, jucători de valoare. Dragostea de patrie, puterea lui de luptă, erau sprijinul său moral, glasul care nu-l părăsea niciodată. „Trebuie să învingi, Dorine, trebuie să învingi!"...

La primul meci a jucat intimidat de faima adversarilor săi. Dar dorinţa de a învinge a fost mai tare. Jocurile au fost, într-adevăr, grele. Giurgiucă a cîştigat însă pe rînd victoriile pe care le meritase, învingîndu-i şi pe Antimaritis (Grecia), şi pe maghiarul Papp Laszlo, şi pe redutabilul Korpa, reprezentantul Iugoslaviei. S-a calificat astfel pentru finală.

De la început se împrietenise cu Amelin, campionul Uniunii Sovietice la juniori. Îl văzuse jucînd şi ştia că lupta va fi şi mai grea. Fiecare meci jucat mai înainte îi oferise o bună experienţă şi Dorin a ştiut s-o folosească şi de data aceasta. Meciul cu Amelin a fost spectaculos. Multe schimburi de mingi au fost viu aplaudate de spectatori. Deşi jucătorul sovietic s-a comportat excelent, tînărul şi talentatul Giurgiucă l-a învins cu scorul de 2—0, cîştigînd titlul de campion european la simplu bărbaţi (juniori), medalia de aur şi cupa, primele trofee aduse de el patriei.

În palmaresul tînărului în vîrstă de numai 18 ani, sînt înscrise victorii de seamă. Printre învinşii lui se numără şi alţi jucători de mare valoare: Tao-Pe-Ho (R.P. Chineză), Stanek (R.S. Cehoslovacă) şi alţii.

Voinţa şi perseverenţa lui sînt demne de urmat de către micii sportivi indiferent de sportul pe care l-au îndrăgit.

B. N. PAVEL

DIN NOU LA FOTBAL

Din nou stadioanele au fremătat în faţa sportului atît de iubit în ţara noastră, fotbalul. In şase oraşe ale ţării, la Bucureşti, Braşov, Arad, Bacău, Ploieşti şi Lupeni primul joc al returului campionatului de fotbal a adus primele emoţii, primele satisfacţii.

După o iarnă lungă echipele s-au dovedit, chiar din primul joc oficial, bine pregătite în vederea viitorului sezon fotbalistic, dornice de a obţine rezultate frumoase, ca urmare a practicării unui joc spectaculos, de ridicat nivel tehnic.

Continuitatea pregătirii pe timpul iernii şi-a spus şi-şi va spune, desigur, şi în viitoarele jocuri, cuvîntul. In vreme ce echipele noastre fruntaşe, Steaua, Dinamo, Farul Constanţa, Petrolul Ploieşti, au întreprins turnee în Damasc, Cipru, Izrael, R.D. Germană, Grecia, R.P.F. Jugoslavia etc., celelalte echipe rămase în ţară s-au antrenat cu seriozitate, la sală sau în aer liber, săptămînă de săptămînă.

„Dorim să recucerim primul loc în clasament" a declarat recent antrenorul echipei Farul Constanţa, A. Botescu. Şi nu este de loc exclus ca intenţiile antrenorului constănţean să devină realitate. Doar proaspăta promovată în divizia A, echipa Farul, a arătat adeseori că este o echipă tehnică, omogenă, cu o mare putere de luptă, capabilă de cele mai frumoase rezultate.

„Eu doresc ca echipa din care fac parte, Rapid Bucureşti — ne-a declarat cunoscutul jucător Ion Ionescu, centrul echipei feroviare — să urce spre vîrful clasamentului, prestînd jocuri care să satisfacă pe numeroşii ei simpatizanţi".

Dorinţe... Dorinţe... Dorinţe.

Zeci de antrenori, sute de fotbalişti, zeci de mii de iubitori ai fotbalului îşi exprimă la începutul returului speranţe, dorinţe.

Inclinăm să credem că cele mai multe dintre ele vor fi satisfăcute.

M. POP

Vacanţa de primăvară la Palatul pionierilor

Pentru cunoaşterea de către pionieri şi cadrele care muncesc cu pionierii a trecutului glorios de luptă a partidului cît şi a măreţelor realizări ale regimului nostru democrat popular, Palatul pionierilor organizează în această perioadă 15 excursii în oraşul Bucureşti şi în împrejurimi. În acelaşi scop, se organizează şi un concurs în mai multe etape, cu tema: **Să cunoaştem oraşul Bucureşti, Capitala patriei noastre socialiste".**

Ziua de 31 martie se anunţă bogată: astfel, la orele 10, în sala P.M.R., se va desfăşura o şezătoare literară cu tema **„Fapte pionierești"** la care vor fi invitaţi şi prietenii mai mici ai pionierilor — şcolarii claselor I şi a II-a.

În aceeaşi zi, la orele 10, pe scena Casei de cultură a tineretului din raionul T. Vladimirescu, Palatul pionierilor organizează un proces literar pe marginea cărţii: **„Am fugit de acasă"** de **Nicuţă Tănase,** la care va participa şi scriitorul. La orele 15, în sălile de sport se va desfăşura **„Carnavalul primăverii"**, la care vor participa circa 1 000 de pionieri şi şcolari fruntaşi la învăţătură şi în activitatea pionierească.

În dimineaţa aceleiaşi zile, pe aleele parcului se organizează Crosul Primăverii.

În zilele de 26 şi 27 martie, orele 11, în sala mică de festivităţi, cei mici vor putea vedea spectacole ale teatrului de păpuşi.

Un ciclu de filme pentru copii va rula în sala de teatru în zilele de 26, 27, 28 şi 29 martie orele 9.

Pionierii care activează în cercurile palatului vor participa la acţiuni de folos obştesc, în cadrul unor **„Zile ale muncii patriotice"**.

Din seria manifestărilor sportive, pot fi amintite: o întîlnire cu un maestru al sportului, concursurile de atletism şi aruncare la ţintă, precum şi un **concurs sportiv complex între Palatul pionierilor din Bucureşti şi Casa pionierilor din Ploieşti.**

Un concurs de cîntece şi poezii închinate patriei şi partidului va reuni reprezentanţii pionierilor care activează la palat în ziua de 2 aprilie 1963 la orele 9.

În ziua de 30 martie orele 10, peste 700 de pionieri şi şcolari din Capitală vor participa la simpozionul **„Munca — o datorie de onoare"**, la care vor lua cuvîntul un academician, un scriitor, un muncitor fruntaş, un aviator.

Pionierii secţiei **„Micii naturalişti"** vor sărbători şi în primăvara aceasta tradiţionalele „Ziua pădurii", „Ziua păsărilor" „Ziua plantării pomilor".

Ca şi în celelalte vacanţe, se vor organiza şi de data aceasta pentru unităţile de pionieri din comunele subordonate Capitalei, diferite acţiuni, menite a sprijini pionierii de aici în pregătirea lor multilaterală pentru a putea deveni purtători ai distincţiilor pionierești: întîlniri cu activişti de partid, ziarişti, scriitori, vizite în oraş şi în alte localităţi, jocuri pionierești etc.

AU PRIMIT distincţiile

● La Şcoala de 8 ani din comuna Sînpaul, raionul Luduş s-au acordat zilele trecute unora dintre cei mai buni pionieri din unitate, distincţii pionierești. Printre aceştia se numără şi Moldovan Maria, Popa Ioan, Şomfălean Florentina, Silaghi Anica, Vidrăşan Maria, Suciu Maria şi alţii.

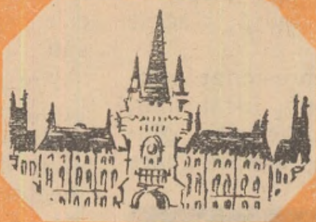
● Ziua cînd urma să primim distincţiile — scrie pioniera Ionescu Emilia de la Şcoala de 8 ani nr. 8 din Buzău — a fost aşteptată de noi cu nerăbdare. Iată însă că ea a sosit. Intr-o atmosferă sărbătorească am primit în mijlocul nostru, pe tovarăşul Florescu Alexandru, preşedintele sfatului popular orăşenesc Buzău, care ne-a vorbit despre trecutul oraşului precum şi despre realizările regimului democrat popular. Apoi ni s-au înmînat distincţiile şi am fost felicitaţi.

In încheiere noi, pionierii, am prezentat un frumos program artistic.

● Şi la Şcoala medie din Bocşa I, raionul Reşiţa, au fost înmînate distincţii celor mai buni pionieri. Printre aceştia se numără şi Manta Georgeta, Niţă Mariana, Stoia Tiberiu, Damian Eleonora, Kister Elena, Cernescu Florin, Mariontu Lelioara, Bojincă Florin şi Marian Sorin.

● Unitatea de pionieri de la Şcoala de 8 ani din comuna Crucişor, raionul Şomcuţa, se mîndreşte cu pionieri ca Borşe Rodica, Boşcoi Florica, Petric Margareta, Goga Virginia şi Bozintan Gheorghe. Nu de mult, acestora li s-au înmînat distincţiile pionierești.

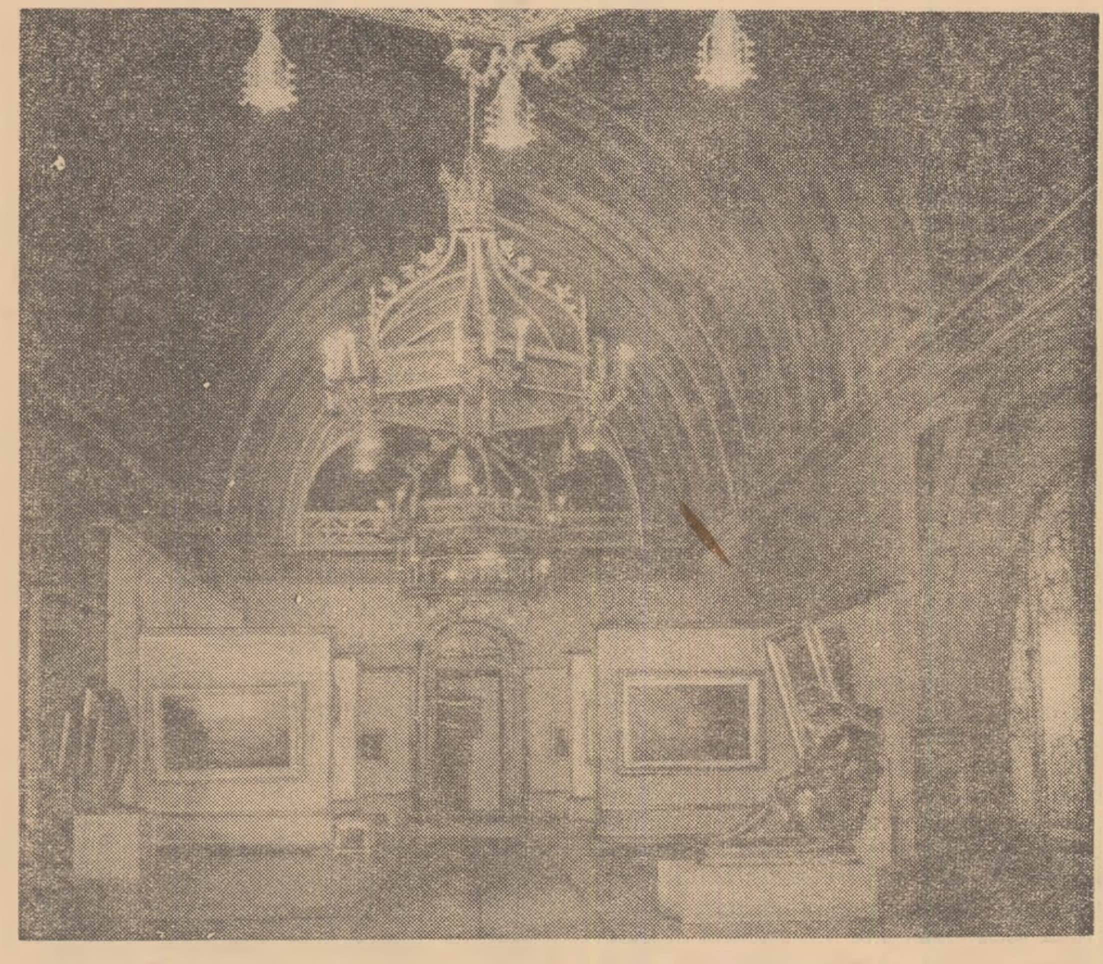
Prin muzeele patriei

PALATUL CULTURII din IAȘI

Continuîndu-ne vizita prin Palatul culturii, să poposim, pentru cîteva ore cel puțin, și în sălile interesantului *Muzeu politehnic*, care, prin exponatele sale te ajută să înțelegi cum a evoluat gîndirea tehnico-științifică a omenirii de-a lungul veacurilor. Aici poți întîlni, bunăoară, imagini ale primelor locomotive și automobile acționate cu abur, iar alături de acestea, în miniatură sau în mărime naturală, motoare cu reacție pentru avioane și machete ale unor rachete care au explorat deja spațiul cosmic. Tot aici se află machete reprezentînd diferite tipuri de microcentrale, turbine, aparate electrice, teleimprimatoare „Hughes", macheta primului radioreceptor din lume și altele. Muzeul politehnic oferă totodată vizitatorului, prin grafice și machete sugestive, interesante (cum sînt cele reprezentînd laminorul de la Roman sau hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz), o imagine grăitoare despre dezvoltarea industrială a Moldovei în anii puterii populare. Deși tînăr, muzeul cunoaște o afluență crescîndă de vizitatori, îndeosebi din rîndul tineretului școlar, care găsește aici prilejul de a-și îmbogăți continuu cunoștințele de cultură generală.

La etajul clădirii, în cîteva săli spațioase, se află *Muzeul de artă plastică*, ce conține opere de mare valoare din plastica națională și universală. Vechea pinacotecă a Iașului s-a îmbogățit continuu cu noi și noi piese de valoare, devenind astăzi o adevărată comoară culturală a orașului. Aici poți întîlni multe capodopere ale maeștrilor picturii romînești: N. Grigorescu, Theodor Aman, Ștefan Luchian, Octav Băncilă, Arthur Verona, Gh. Popovici, N. Tonitza, Gh. Petrașcu, Camil Ressu, Iosif Iser, care preamăresc în operele lor frumusețea naturii, oglindesc viața poporului, militează pentru ideile sociale și culturale înaintate ale timpului. În celelalte săli întîlnim opere ale unor mari pictori ruși și cehi, italieni și spanioli, olandezi, germani și francezi. Opere ca: „Cezar primind capul lui Pompei" de Caravaggio Michel Angelo, „Sfînta familie" de Anthonis Van Dyck, „Răsărit pe mare" de I. C. Aivazovski, „Un telal" de Cotcia sau „Berezina" de Henri Philippoteaux, se bucură de multă apreciere din partea vizitatorilor. Demn de remarcat este, de asemenea, și faptul că acest muzeu organizează adeseori expoziții volante din plastica romînească și universala. Anul trecut, de pildă, au funcționat aici o expoziție cu reproduceri din lucrările muzeului din Dresda, o expoziție cu reproduceri din lucrările muzeului rus din Leningrad, o expoziție cu fotografii și documente reprezentînd viața și activitatea marelui nostru scriitor I. L. Caragiale. Asemenea expoziții volante sînt organizate și în unele localități din regiune, cum a fost cea de la Trifești intitulată: „Țărănimea de ieri și de azi, oglindită în arta plastică".

Muzeul etnografic al Moldovei este una dintre cele mai tinere instituții de acest fel din țară. Exponatele prezentate aici oglindesc fenomenele etnografice (ocupații, meșteșuguri etc), ținînd seama de evoluția lor istorică. Astfel, în prima sală, prin piese originale sau machete, sînt prezentate ocupațiile străvechi ale omului de obținere a bunurilor materiale necesare traiului: cules în natură, vînătoare, pescuit, albinărit. Urmează apoi păstoritul, agricultura, viticultura, ca ocupații de bază ale populației din Moldova. Tot aici întîlnim mărturii arheologice privind dezvoltarea industriei casnice, textile și alimentare pe teritoriul Moldovei, precum și exponate care vorbesc despre obiceiurile și portul moldovenesc.

*

Iată, pe scurt, ce comori ale artei naționale și universale adăpostesc cele cinci muzee aflate în Palatul culturii din Iași, pe care vă invităm să-l vizitați.

I. ANDREI

UN FILM pentru voi

„Strada mezinului"

În timpul Marelui Război Pentru Apărarea Patriei, poporul sovietic a dus o luptă crîncenă împotriva hoardelor fasciste. La această luptă, alături de părinții și frații lor, au luat parte numeroși copii care s-au acoperit de glorie nepieritoare în lupta cu dușmanii puterii sovietice. Despre aceasta ne povestește și filmul sovietic „Strada mezinului" realizat în cinstea celei de a 40-a aniversări a organizației de pionieri din Uniunea Sovietică, de L. Golub, după scenariul lui L. Kassil și M. Poleanovski. Filmul este dedicat memoriei pionierului Volodea Dubinin, partizan-cercetaș al cărui nume este scris cu litere de aur în istoria luptei de partizani pentru eliberarea orașului Kerci de sub ocupația fascistă. Invadînd orașul, fasciștii se cred atotputernici. Dar curînd, curînd, depozite de muniții și alimente, poduri și trenuri militare încep să sară în aer. Ascunși în subteranele unei cariere de piatră, partizanii dau grele lovituri ocupanților hitleriști. Printre partizani se află și pionierul Volodea Dubinin.

Filmul evocă crîmpeie din preocupările lui Volodea la școală, în familie și participarea lui curajoasă la lupta partizanilor. Vizionînd acest film, realizat în primul rînd pentru voi, dragi copii, veți urmări cu emoție, cu admirație, faptele curajoșilor partizani din Kerci, faptele pionierului-erou Volodea Dubinin.

A. MIRCEA

POȘTA LITERARĂ

Vă răspunde poetul

DAN DEȘLIU

SIMONCA VICTOR — Tr. Severin — Oltenia. *În versurile tale despre sosirea primăverii, sînt cîteva lucruri deosebite. De pildă: „Ies tractoarele frumoase/ Cum ies puii din găoace/ Prima dată pe verdeață..." De asemenea: „Vin și paseri călătoare/ De prin țările străine. / Și dau viață crîngurilor / Lunca veselă răsună, / Oamenii se minunează / De cîntări fără sfîrșit!".*

Ne-ar bucura să aflăm mai multe despre tine și despre prietenii tăi de la Casa de copii. Așteptăm și alte încercări de poezie.

DIȚU GHEORGHE — Aricești — Ploiești — *Cam naivă descrierea iernii, cu multe fraze convenționale și comparații tocite de-o îndelungă întrebuințare. Totuși, pe ici, pe colo, răzbește cîte o undă de prospețime. Mi-a plăcut, mai ales, imaginea dezghețului: „Zăpada începe să se înmoaie, pîraiele se umflă, gheața se sparge și plutește ca niște vaporașe pe suprafața apei, ciocnindu-se și sfărîmîndu-se. Apele cresc atît de mult, încît lovesc înfuriate meterezele podurilor, care sună prelung, sfîșietor".*

Să știi însă, Gheorghiță dragă, că nu mă încîntă de fel „lăcomia" ta! In trei pagini și jumătate ai mîncat o groază de litere și ai stîlcit cîteva acorduri gramaticale. Fii mai atent pe viitor.

ALEXINSCHI ION — Iași. *Pățaniile lui Gică la spital, par să fi fost trăite de însuși autorul. Ele sînt descrise cu oarecare vioiciune și vădesc un spirit de observație destul de dezvoltat. Din păcate, narațiunea abundă în amănunte inutile, fiind lipsită de o idee călăuzitoare. Ai înșirat, pur și simplu, tot felul de întîmplări, unele mai interesante, altele, dimpotrivă — le-ai așezat (cu un scris cam neglijent) pe hîrtie, și ți-ai zis, probabil, că asta se cheamă compoziție literară... Citește mai atent schițe, nuvele și povestiri ale marilor scriitori și migălește mai serios asupra propriilor încercări — deocamdată, fără visuri de publicare.*

MĂZĂREANU ANIȘOARA — Școala de 4 ani Izvoare — Bacău. *Deși mi se pare prea timpuriu să vorbești de „poezie" (așa se scrie corect, nu „poiezie") în versurile închinate mamei licărește parcă, o scînteioară: „Mărțișor a și sosit/ Ghiocelul a-nflorit.../ Un buchet de ghiocei,/ Mamei vreau să-i duc în dar/ De ziua ei!"*

Aceleași sfaturi, ca mai sus.

MOCANU GHEORGHE — Caracal — Oltenia. — *N-are rost să imiți (cu prea puțină îndemînare) odele poeților din veacul trecut. Efectele sînt de-a dreptul comice, deși e vorba de o temă atît de importantă, ca apărarea păcii: „Ce altceva-n lume, oare,/ E mai presus decît tine?/ Perspectivele pe care/ Le deschizi tu, sînt mărețe/ etc. Exprimă-te cît mai natural, într-un limbaj apropiat de vorbirea de fiecare zi. Și, chiar dacă n-ai o caligrafie perfectă, mi se pare preferabil să-ți transcrii singur corespondența.*

GHIORGHIȚANU VIORICA — Joldești — Suceava. *Cele două strofe despre iarnă, mi se par izbutite. Iată cum sună: „Iarna, crivățul aleargă,/ Trecînd ape, făcînd punți./ Codrul geme și vuiește/ De-al crivățului joc,/ Moșul vesel se zburlește/ Și aleargă mai cu foc".*

Așteptăm lucruri noi.

JUCOS ADRIANA — Zervești — Banat. *Văd că ai înclinații către gluma în versuri. Asta mă bucură, căci e vorba despre un gen foarte popular și, din păcate, prea puțin cultivat de corespondenții noștri. Caută să citești cît mai multă poezie satirică (La Fontaine, Krîlov, Anton Pann, Gr. Alexandrescu, G. Ranetti, Topîrceanu, Arghezi, Breslașu, Nina Cassian).*

Deocamdată îți publicăm povestea cu Niță-Leneviță.

Niță merge azi la școală
Și e tare-ngrijorat,
Că la nici o socoteală
Rezultatul n-a aflat.
Niță este-n clasa cincea,
Dar citește ca de-a-ntîi.
Mult mai dragă-i este
mingea,
Iară minte-ai la călcîi.
De-l întrebi ce-i Europa
Stă nițel și se gîndește,
Și-ți răspunde că-i un lucru
Ce-n cîntar se cîntărește.
Cînd o fi să facă-armată,
Nu știu, zău, de l-or lua:
Școala pîn-atunci n-o gată,
Vreo doi ani ar mai avea...

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii